

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIZIA nr.
privind solutionarea contestatiei depusa de
S.C. www,
inregistrata la Directia generala de solutionare a contestatiilor din
cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala cu
cu nr.

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de S.C. Www prin adresa inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala cu nr. asupra contestatiei formulata impotriva Deciziei de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice .

Contestatia are ca obiect suma reprezentand:

impozit pe profit;

majorari si penalitati de intarziere impozit pe profit;

TVA ;

majorari si penalitati de intarziere aferente TVA;

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Decizia de impunere fiind emisa la data de iar contestatia este inregistrata la data de asa cum reiese din stampila registraturii Agentiei Nationale de Administrare Fiscala.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.177 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. S.C www S.R.L. considera ca organul fiscal nu a recunoscut, in mod eronat, ca deductibile fiscal cheltuielile cu comisiunile facturate societatii de catre S.C.zzt

Contestatoarea sustine ca la baza relatiei comerciale, economice si financiare intre S.C.rrr (in prezent S.C.www) si S.C.zzt este contractul de prestari servicii la incheierea caruia s-au avut in vedere prevederile Legii nr.509/2002 ceea ce demonstreaza faptul ca pentru prestarile de servicii facturate exista contract fiind astfel indeplinita conditia prevazuta de Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal.

Societatea contestatoare sustine ca administratorul societatii este singurul in masura sa stabileasca necesitatea unei relatii comerciale in vederea desfasurarii activitatii economice si nu inspectorii fiscali.

S.C.www sustine ca respectivul contract a fost incheiat cu S.C.zzt la data de 01.11.2003, inainte de intrarea in vigoare a Codului fiscal si a Normelor metodologice de aplicare a acestuia, astfel incat nu se supune prevederilor respectivelor acte normative .

Contestatoarea sustine ca nu sunt elemente care sa-i conduca pe inspectorii D.G.F.P. la concluzia ca serviciile nu ar fi fost efectiv prestate.

Societatea contestatoare sustine ca veniturile inregistrate din comerțul cu carburanti au la baza si activitati desfasurate de prestatorul de servicii S.C.zzt astfel incat aceste servicii au fost necesare desfasurarii activitatii si au fost efectiv prestate, fiind consemnate in documentul “ Raport de lucru” intocmit de catre prestator S.C.zzt cu

precizarea operatiunilor efectuate cat si a cantitatilor pe baza carora s-a stabilit valoarea prestatiei de servicii.

Contestatoarea considera ca TVA inscrisa pe facturile fiscale emise de S.C.zzt a fost dedusa legal de S.C.www si este deductibila fiscal.

S.C. Www sustine ca raporturile juridice intre cele doua parti au avut eficacitate, serviciile au fost efectiv prestate , au fost aferente activitatii desfasurate de S.C.www fosta S.C.rrr avand ca efect obtinerea in anul a celui mai mare profit impozabil din istoria firmei.

Ca urmare, S.C.www contesta diferentele de impozite si taxe precum si accesoriile acestora stabilite prin Decizia de impunere emisa de D.G.F.P. .

II.Prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de inspectie fiscala, au constatat urmatoarele:

Contractul incheiat cu S.C.G nu contine tarife , valoare totala, defalcare a cheltuielilor, iar facturile nu au la baza studii de piata, rapoarte de lucru sau alte materiale prevazute de lege. Ca urmare, cheltuielile sunt nedeductibile fiscal, calculandu-se impozit pe profit si majorari de intarziere aferente.

n anul , S.C.V, actuala S.C.www, a incheiat un contract de prestari servicii cu S.C.zzt care a emis facturile de comision catre S.C. V.

Contractul incheiat nu are o valoare totala estimativa, nu prezinta o defalcare a cheltuielilor pe durata de desfasurare si nu are la baza studii de piata; de asemenea, s-a constatat ca nicio factura nu mentioneaza mijloacele de transport, stampila furnizorului, datele de identificare a delegatului si semnatura de primire a beneficiarului.

S.C. V (actuala S.C.WWW) a incheiat contract de prestari servicii cu S.C. rrr, contractul si facturile de comision pentru intermedierea vanzarii de produse petroliere emise de S.C. rrr fiind semnate de dl. C.

Totodata, S.C. V (actuala S.C.WWW) a facturat comisioane catre S.C.rrr pentru intermediere vanzari produse petroliere, contractul si

toate facturile emise de societatea contestatoare fiind semnate de dl. C.

S-a constatat ca respectivele cheltuieli cu comisioanele de la S.C.zzt nu isi au justificare economica ele fiind aferente intermediarii vanzarilor acelorasi produse a caror vanzare o intermediaza S.C.V de la S.C.rrr.

Cheltuielile cu comisioanele de la S.C. Zzt nu isi au justificare economica, acestea fiind aferente intermediarii vanzarilor acelorasi produse a caror vanzare o intermediase S.C.V de la S.C.RRR.Ca urmare, cheltuielile cu comisioanele facturate de S.C.ZZT sunt aferente unei duble tranzactii si nu au justificare economica, fiind astfel nedeductibile fiscal.

In ceea ce priveste TVA, organele de inspectie fiscala au constatat ca, avand in vedere cele prezentate la impozitul pe profit referitor la faptul ca cheltuielile aferente facturilor emise de S.C.G in anul 2003 si de S.C.ZZT, in perioada decembrie 2003 - iulie 2005, sunt nedeductibile fiscal, TVA aferenta acestor facturi nu este deductibila intrucat serviciile achizitionate nefiind deductibile fiscal nu sunt destinate unor operatiuni taxabile.

Prin adresa emisa de Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, se solicita D.G.F.P. sa puna la dispozitia organelor abilitate actele de control aferente perioadei 2001-2007 pentru S.C.WWW in vedere solutionarii dosarului penal iar prin adresa anexata la dosarul cauzei, D.G.F.P. sesizeaza organele de urmarire penala prin inaintarea raportului de inspectie fiscala intocmit la S.C.WWW catre Parchet indeplinind astfel prevederile art.106(1) din O.G. nr.92/2003, rep, privind Codul de Procedura Fiscala.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

Cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a

contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond, in conditiile in care constatarile din Raportul de inspectie fiscala ale carui constatari au stat la baza emiterii Deciziei de impunere contestate, au fost inaintate Parchetului pentru a se stabili daca faptele retinute intrunesc elementele constitutive ale unei infractiuni.

In fapt, S.C. V(actuala S.C.WWW) a incheiat contract de prestari servicii cu S.C. zzt, contractul si facturile de comision pentru intermedierea vanzarii de produse petroliere emise de S.C.zzt fiind semnate de dl. C.

Totodata, S.C. V (actuala S.C.WWW) a facturat comisioane catre S.C.RRR pentru intermediere vanzari produse petroliere, contractul si toate facturile emise de societatea contestatoare fiind semnate de dl. C.

S-a constatat ca respectivele cheltuieli cu comisioanele de la S.C.ZZT nu isi au justificare economica ele fiind aferente intermediarii vanzarilor acelasii produse a caror vanzare o intermediaza S.C.v de la S.C.rrr

Prin adresa nr. anexata in copie la dosarul cauzei, organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice au sesizat organele de urmarire penala inaintand Parchetului un exemplar al raportului de inspectie fiscala pe baza caruia a fost intocmita decizia de impunere nr, contestata, pentru a se stabili daca faptele retinute intrunesc elementele constitutive ale unei infractiuni, indeplinind astfel prevederile art.106(1) din O.G. nr.92/2003, rep.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativa

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor savârsirii unei infractiuni a

carei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă;[...]”

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare constatate prin raportul de inspecție fiscală ale cărui concluzii au stat la baza întocmirii Deciziei de impunere, contestată, și stabilirea caracterului infraccțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că organele de inspecție fiscală au constatat că respectivele cheltuieli cu comisioanele facturate de S.C.zzt și S.C.V (actuala S.C.WWW) sunt aferente unei duble tranzacții, pentru aceeași marfă, fără justificare economică.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, având în vedere faptul că în speta se pune problema realității operațiunilor efectuate și care au implicații fiscale.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală contestată de, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.184 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care precizează:

“[...] (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții irevocabile în instanță, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor nu se poate investi cu soluționarea cauzei, motiv pentru care va

suspenda solutionarea cauzei pentru suma totala contestata procedura administrativa urmand a fi reluata in conditiile legii.

Avand in vedere considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.184(1) lit.a din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

Suspendarea solutionarii cauzei referitoare la suma totala reprezentand :

impozit pe profit;

majorari si penalitati de intarziere impozit pe profit;

TVA ;

majorari si penalitati de intarziere aferente
TVA;

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie.

Transmiterea dosarului cauzei organului de inspectie fiscala urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea sa fie inaintat organului competent conform legii pentru solutionarea cauzei in functie de solutia pe latura penala.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.